

Kita proceso šalis: Sven Mahnkopf

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos paveldėjimo reglamento ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad reglamento taikymo sritis („taikomas palikėjų palikimų paveldėjimui“) susijusi ir su nacionalinės teisės nuostatomis, kuriomis, kaip Vokietijos civilinio kodekso (*Bürgerliches Gesetzbuch*, toliau – BGB) 1371 straipsnio 1 dalimi, sutuoktinių turto teisinio režimo klausimai reglamentuojami taip, kad mirus vienam iš sutuoktinių padidinama kitam sutuoktiniui tenkanti netestamentinė palikimo dalis?
2. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta neigiamai: ar Europos paveldėjimo reglamento 67 straipsnio 1 dalį ir 68 straipsnio 1 punktą bet kuriuo atveju reikia aiškinti taip, kad visą pergyvenusiam sutuoktiniui tenkančią palikimo dalį, net jei ji yra gauta padidinus tam tikra dalimi pagal teisės normą, kuria reglamentuojamas sutuoktinių turto teisinis režimas, kaip antai pagal BGB 1371 straipsnio 1 dalį, galima nurodyti Europos paveldėjimo pažymėjime?

Jeigu tai iš principo neleistina, ar vis dėlto išimties tvarka tai būtų galima taikyti konkrečiomis aplinkybėmis, kai:

- a) paveldėjimo pažymėjimo tikslas yra tik tam tikroje kitoje valstybėje narėje pareikšti ipėdinių teises į joje esantį palikėjo turtą ir
  - b) sprendimai paveldėjimo klausimais (Europos paveldėjimo reglamento 4 ir 21 straipsniai) ir – neatsižvelgiant į tai, kokia kolizinė teisės norma taikoma – sutuoktinių turto teisinio režimo klausimai turi būti nagrinėjami pagal tą pačią nacionalinės teisės sistemą?
3. Jei į pirmąjį ir antrąjį klausimus bus atsakyta neigiamai: ar Europos paveldėjimo reglamento 68 straipsnio 1 punktą reikia aiškinti taip, kad visą pergyvenusiam sutuoktiniui tenkančią palikimo dalį, padidintą pagal teisės normą, kuria reglamentuojamas sutuoktinių turto teisinis režimas, galima nurodyti Europos paveldėjimo pažymėjime, bet, atsižvelgiant į padidinimą, tik informaciniais tikslais?

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 650/2012 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų paveldėjimo klausimais pripažinimo ir vykdymo bei autentiškų dokumentų paveldėjimo klausimais priėmimo ir vykdymo bei dėl Europos paveldėjimo pažymėjimo sukūrimo (OL L 201, 2012, p. 107).

2016 m. lapkričio 14 d. Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Byla C-574/16)

(2017/C 030/26)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Grupo Norte Facility S.A.

Atsakovas: Angel Manuel Moreira Gómez

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, remiantis laikinųjų ir nuolatinių darbuotojų vienodo vertinimo principu, darbo sutarties nutraukimas dėl „objektyvių aplinkybių“ pagal Darbuotojų statuto 49 straipsnio 1 dalies c punktą ir darbo sutarties nutraukimas dėl „objektyvių priežasčių“ pagal Darbuotojų statuto 52 straipsnį laikytini „panašiomis situacijomis“ ir dėl to skirtingos išeitinės išmokos vienu ir kitu atveju yra skirtingas laikinųjų ir nuolatinių darbuotojų vertinimas, draudžiamas pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvą 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis ⁽¹⁾?

2. Jeigu taip, ar tai reiškia, kad socialinės politikos tikslai, kuriais buvo grindžiamas pakaitinio darbo sutarties kategorijos įtvirtinimas, taip pat pateisina pagal minėto Bendrojo susitarimo 4 punkto 1 papunktį skirtingą vertinimą išmokant mažesnę išeitinę išmoką nutraukus darbo sutartį, kuomet darbdavys gali laisvai pasirinkti, kad ši sutartis būtų terminuota?
3. Jeigu reikia manyti, kad nėra pagrįsto pateisinimo pagal minėto 4 punkto 1 papunktį, ar, siekiant užtikrinti minėtos Direktyvos 1999/70/EB veiksmingumą, ją reikia aiškinti taip, kad minėtuose Ispanijos teisės aktuose įtvirtintas nevienodas laikinųjų ir nuolatinių darbuotojų vertinimas išmokant išeitinę išmoką, yra viena iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje draudžiamų diskriminacijos formų ir prieštarauja vienodo vertinimo ir nediskriminavimo principams, kaip bendriesiems Sąjungos teisės principams?

⁽¹⁾ OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368.

2016 m. lapkričio 17 d. Sun Pharmaceutical Industries Ltd, buvusios Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd, pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. rugsėjo 8 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, buvusi Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Europos Komisija

(Byla C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, buvusi Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd, atstovaujamos solisitorių R. Vidal, A. Penny, QC, baristerio B. Kennelly

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-460/13, kiek juo atmetas jų ieškinys dėl 2013 m. birželio 19 d. Europos Komisijos sprendimo byloje COMP/39226 – Lundbeck (citalopramas), kuriuo ji pripažino, kad buvo padarytas SESV 101 straipsnio 1 dalies ir EEE 53 straipsnio pažeidimas dėl tikslo, panaikinimo, kiek jis susijęs su apeliantėmis,
- panaikinti sprendimo 1 straipsnio 4 dalį, kiek ji susijusi su apeliantėmis,
- panaikinti sprendimo 2 straipsnio 4 dalį, kiek ja apeliantėms skirtos baudos, arba tuo atveju, jei nebūtų patenkintas ankstesnis reikalavimas, sumažinti baudos dydį, ir
- nurodyti Komisijai sumokėti apeliančių patirtas su šia byla susijusias teises ir kitokias išlaidas ir imtis bet kokios kitos priemonės, kurią teismas manytų esant tikslingą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Bendrasis Teismas neteisingai taikė testą, įrodantį, kad buvo padarytas 101 straipsnio 1 dalies pažeidimas „dėl tikslo“, apibrėžtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) sprendime *Cartes Bancaires/Komisija*, C-67/13 P, ECLI:EU:C:2014:2204 (toliau – Sprendimas *Cartes Bancaires*). Apeliančių ir *H. Lundbeck A/S* (toliau – *Lundbeck*) susitarimas, įsigaliojęs 2002 m. birželio 16 d. (toliau – susitarimas), savaime nekenkė konkurencijai. Jo *prima facie* tikslas buvo išspręsti tarp apeliančių ir *Lundbeck* kilusį ginčą dėl patento. Siekiant nustatyti, ar susitarimu iš tiesų buvo pakenkta konkurencijai, reikėjo, kad Komisija išnagrinėtų jo poveikį.